

Of a palme tree it lies dreaming,
Which far in Estern lands
Mourns brooding in lone
Down on the burning sands.¹

Докато въ току-що цитиранитѣ преводи и борътъ и палмата сж персони отъ м. р., тъй че никому отъ читателитѣ ни на умъ не може да падне че между мъже ще отива работата за любовенъ купнежъ (освѣтъ ако се не прѣдположи че тѣзи читатели сж старогърци), — въ нѣкои славянски преводи работата е съвсѣмъ друга: въ тяхъ пѣкъ и борътъ и палмата сж жени, т. е. думитѣ сж ж. р.

На сѣверѣ дальнемъ стоитъ одиноко
На голой вершинѣ сосна
И дремлетъ качаясь, и снѣгомъ сыпучимъ
Одѣта, какъ ризой, она.
И снится ей все, что въ пустинѣ далекой,
Въ томъ краѣ, гдѣ солнца восходъ,
Одна и грустна на утесѣ горячемъ
Прекрасная пальма растеть.

М. Ю. Лермонтовъ.²

Или:

На сѣверномъ голомъ утесѣ
Стоитъ одинокая ель.
Ей дремлется; сонною снѣжнымъ
Покровомъ одѣла мятель.
И ели мерещится пальма,
Что въ дальней восточной землѣ
Одна молчаливо горюеть
На зномъ сожженной скалѣ.³

¹ W. Stigand. The Life Works and Opinions of H. Haine. 1875. v. I. стр. 150.

² Лермонтовъ има и другъ единъ опитъ за преводъ на сѣщата пѣсень, (Соч. М. Ю. Л. изд. П. С. Висковатова. Москва. 1889. Томъ I, стр. 314):

На хладной и голой вершинѣ
Стоитъ одиноко сосна,
И дремлетъ . . . подъ снѣгомъ сыпучимъ,
Качаясь, дремлетъ она.
Ей снится прекрасная пальма
Въ далекой восточной землѣ,
Растущая тихо и грустно
На жаркой песчаной скалѣ.

³ М. Л. Михайловъ. Пѣсни Гейне. Спб. 1858 год. стр. 40.